

عنوان مقاله:

ارزش های روایت گری در بازخوانی سنگ نگاره های باستانی (عصر پارینه سنگی تا نوسنگی)

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی معماری، شهرسازی، عمران، هنر و محیط زیست؛ افق های آینده، نگاه به گذشته (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

آزاده خمیس آبادی - دانشجوی کارشناسی ارشد تصویر سازی، دانشکده هنر و معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکز

احمد میرزا کوچک خوشنویس - استادیار دانشگاه، پژوهشگاه میراث فرهنگی

خلاصه مقاله:

نقش موجود بر دیوار غارها به عنوان اولین نگاره و آموزه مستند ابتدایی از شکل گیری فرهنگ های بشری است و لازم است تا با شناسایی ارزش های روایتگری در سنگ نگاره ها، غبار توحش را از سیمای نیای بشر اولیه زدود و عبارت زندگی ساده را جایگزین لفظ ناعادلانه وحشیگری نمود. در این پژوهش شناخت هویت گذشتگان و بررسی کیفی رابطه چهارگانه انسان با خدا- انسانهای دیگر- خودش و مظاهر طبیعی با بررسی تاثیر پذیری از جغرافیا و تفاوت های نژادی و میزان اعتبار روایتگری زندگی گروهی بشر و توجه نسل، سن و جنس در این نگاره ها مورد جستجو واقع شده است. نتایج نشان داد که اگرچه انسان در عصر پارینه سنگی یعنی قدیمی ترین فعالیت های اقتصادی به آتش دست یافت، اما زندگی بر اساس ساختن اشیاء سنگی ساده و شکار قرار داشت. هنر به عنوان گزینه مطرح می گردید، زیرا سنگ برای بریدن گوشت تا تصاویر بزرگ همه بخاطر یک هدف بوجود می آمدند. این ناتورالیسم به هیچ عنوان قابل انعطاف نیست بلکه زنده بوده و واقعیات را با اشکال گوناگون نمایش می دهد. تمامی علایم و نشانه های عصر پارینه سنگی نشانه این است: هنر در خدمت سحر و جاد تصویر بمنزله دام بوده و نقاش دوره پارینه سنگی بوسیله تصویر حیوانات را تصاحب می کرد.

کلمات کلیدی:

سنگ نگاره، فرهنگ بشری، پارینه سنگی، اشیاء سنگی، هنر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/607686>

